

Modest Prats *in memoriam*

El 29 de març del present 2014 mor Modest Prats. Feia anys que esperàvem la notícia, i no pas per esperança ha estat més suau en la seva tristesa. Des que es va retirar a la residència sacerdotal Bisbe Sivilla, de Girona, afectat de la malaltia d'Alzheimer, cada vegada que ens trobàvem els antics companys del Col·legi Universitari de Girona (CUG), el nostre primer pensament sempre era per a ell: «Saps res d'en Modest?» «Com està?» «Malament, cada vegada pitjor, ja no coneix ningú...»

No us faré un panegíric del personatge, d'això ja se n'han encarregat a bastament la premsa, els noticiaris i totes les xarxes socials del país: rector, teòleg, investigador, professor, traductor, cap de Serveis de Cultura a Girona, dinamitzador cultural i fins i tot tertulià radiofònic..., i en tots els àmbits va destacar per la seva personalitat, la gran afabilitat que tenia i, sobretot, perquè sabia molt i de tot.

Us parlaré del professor i amic que va guiar els nostres passos quan vam començar els estudis de filologia catalana al CUG (tot just Franco havia mort) i quan vaig escriure el primer llibre, *La Processó de Verges*, deu anys més tard. Les seves primeres paraules, després d'haver-se presentat als alumnes de primer, van ser: «Teniu tres mesos per a aprendre a parlar, llegir i escriure correctament en català. Us heu matriculat a filologia catalana i, encara que no n'hàgiu estudiat mai, això no és una excusa per a rebaixar el nivell que cal impartir en un curs universitari.» Va ser recte i conseqüent, i a la primera avaluació vam estudiar i patir com no ho havíem fet mai. Amb tot, va saber fer-nos entendre que tots érem al mateix vaixell i que, si bé les mancances que

Modest Prats, primer a la dreta, en la presentació del llibre

arrossegàvem no eren pas per culpa nostra, havíem de posar-nos al nivell. Mai no he vist una comunitat com la que va aconseguir entre professor i alumnes, basada en l'esforç i el rigor, però també en l'amistat. I vam aprendre, vam aprendre molta llengua catalana, però també tots aquests valors que ara sembla que han passat un xic de moda i que, si no rectifiquem a temps, acabarem enyorant.

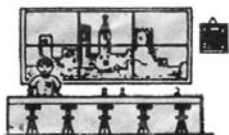
Uns anys més tard, vaig anar-lo a veure a Medinyà perquè m'havien encarregat d'escriure un llibre sobre la Processó de Verges i tenia unes preguntes sobre rituals de Setmana Santa que volia fer-li. No cal dir que ell sempre estava disposat a ajudar qui li ho demanés, això ho sabia jo i ho sabia tothom. El cas és que aquelles qüestions puntuals es van convertir en unes quantes setmanes d'intensa investigació i conversa riquíssima: d'una pregunta en sortia una altra, i cada resposta era una classe impagable.

Quan el llibre va sortir de la impremta, va ser la primera persona a qui el vaig portar; perquè volia que fos ell el primer de veure'l i perquè uns dies abans havíem concertat que vindria a Verges per fer-ne la presentació. Mai no podré oblidar els seus elogis, al menjador de l'escola, amb els meus pares presents, com tampoc no he oblidat els reptes que allà mateix em va posar i que amb el temps he pogut anar aconseguint: «Aquest llibre només és un petit tast de la Processó, i n'haurien de seguir més. Segur que hi ha i que hi tens moltes coses per dir.»

Gràcies, Modest. Reposa en pau.

JORDI ROCA I ROVIRA

CAN GRAU

CAFÈ BAR
ENTREPANS
PANTALLA
GEGANT

C/ Bous, 16 - Tel. 972 78 00 08 - VERGES (Girona)

FriBel
Escorxador
Magatzem Frigorífic
Sala de Desfer
Fàbrica d'Embotits

C/Disseminat, 45 - 17142 VERGES
Tel. 972 78 00 38
CARNISSERIA: C/Progrés, 2 Tel. 972 78 04 05